

[Elgaard.]

det viser sig, at Virkningen af Straffen er den — ja, det er vanskeligt at fastslaa nogen Praksis for Bedømmelsen i saa Henseende —, at den straffede Person, der har udstaaet Straffen, paa en Maade beviser, at den ham overgaaede Dom og dens Effektuering har paavirket ham saaledes, at han har nedkæmpet eller helt udryddet de Instinkter, der havde været medvirkende til at bringe ham i den paagældende Situation, saa vilde det være urimeligt, at der som Følge af Frakendelsen af de borgerlige Rettigheder var ligesom skabt ham en forlænget Straf, saaledes at han derigennem var vanskeligere stedt med Hensyn til at indtræde i en Virksomhed, der kunde gøre det muligt for ham at eksistere paa lige Fod med andre lovlidige Borgere. Altsaa, det jeg mener, er, at vedkommende i Stedet for denne midlertidige, forhaabentlig i de fleste Tilfælde midlertidige, forbryderiske Indstilling i Sindet gennem det, han har oplevet ved Domfældelsen, er naaet til at nære andre Ønsker for sit fremtidige Virke. Jeg vil gerne, selv om det ikke har direkte Forbindelse dermed, lige nævne, at man kunde godt paa dette vigtige Omraade, selv om Grundlaget derfor ikke er helt uangribeligt, drage en Sammenligning her med de Krav, Samfundet stiller til Udlændinges Adgang til at opnaa dansk Indfødsret. Jeg siger, jeg erkender, at Sammenligningen er ikke helt uangribelig. Forholdet er dette, at Udlændinge skal have opholdt sig en vis Tid i et Land og i den Tid have ført en ulastelig Vandel for at opnaa Indfødsret og derigennem blive lige-stillede med Landets egne Indbyggere. Det burde ogsaa være saaledes, at man ikke var i Tvivl om, at naar Domme i Forbindelse med de Bestemmelser, vi her taler om, var effektueret, saa vilde ogsaa Resultatet være tilfredsstillende samfundsmæssigt set, naar der, der havde begaaet de forbryderiske Handlinger, nu havde indordnet sig.

Jeg ønsker altsaa ikke saa vidtgaaende Bestemmelser med Hensyn til de borgerlige Rettigheder som dem, der er gældende i Schweiz. I denne Henseende er jeg enig med den højtærede Minister om Lovforslagets Affattelse paa de forskellige Omraader. Det berører ikke alene Spørgsmaalet om Næringsbevis, og det berører ikke alene Fortolkningen med Hensyn til borgerlige Rettigheder i Forbindelse med betingede Domme, det berører ogsaa en hel Række andre Omraader. Jeg tror, det er rigtigt, naar jeg siger, at f. Eks. vedrørende Forsikringsomraadet er det vist

saaledes, at Forsikringsraadet har den Indstilling, at Bestyrelsesmedlemmer i Forsikringssselskaber ikke kan praktisere, hvis der er overgaaet dem en Domfældelse i Forbindelse med Frakendelse af de borgerlige Rettigheder.

Alle Enkeltheder baade vedrørende Ændringerne i de forskellige Love og vedrørende de Minimumsgrænser, hvoraf det ærede Medlem Hr. Fr. Dalgaard nævnte en Række, anser jeg det imidlertid for mest naturligt at gennemgaa under den kommende Udvalgsbehandling. Paa Venstres Vegne kan jeg tilsige velvillig Medvirken, saaledes at der ud af dette Lovforslag kan komme et Resultat i denne Rigsdags-samling.

Skjerbæk: Med Hensyn til den Beskrivelse af Ulemperne ved den gældende Ordning, som er givet af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Fr. Dalgaard), kan jeg ganske tiltræde de fremsatte Udtalelser. Jeg vil gerne føje til, at der er jo en Række Virkninger af Straffedomme, som ikke er knyttet til Lovbestemmelser, men ikke desto mindre virker overordentlig alvorligt for den straffede Person, der efter Udstaaelse af Straffen prøver paa at blive genoptaget i det normale, borgerlige, ordnede Samfund. Man kan maaske sige, at det er noget uheldigt, at vi saa kort efter at have faaet en systematisk Straffelov skal ændre i den, og den højtærede Justitsminister havde ogsaa et lille Hjertesuk paa dette Omraade ved Fremsættelsen, men man har vist Lov til at sige, at de Ulemper, der er paavist ved den gældende Ordning, er saa betydelige, at det er forsvarligt at skride til Ændring allerede nu.

Man maa, som ogsaa fremhævet af den ærede første Taler, sige, at Lovforslaget er vel forberedt. Det blev sagt af den højtærede Justitsminister ved Fremsættelsen, at Udvalget var kommet til det Resultat, at man helt maatte afskaffe Begrebet den vanærende Handling og Frakendelse af de borgerlige Rettigheder. Saa vidt gaar Lovforslaget ikke, og det er vist ogsaa rigtigt at blive staaende ved den Ordning, man nu foreslaar. Man kan sige, at Begrebet „den vanærende Handling“ er indsnævret i meget betydeligt Omfang, og at det navnlig er afskaffet paa visse Omraader, hvor det virkede særlig grelt; dèr tænker jeg først og fremmest paa en Bestemmelse, der har været praktiseret gennem de Aar, hvor den nu gældende Straffelov har været i Kraft, at